

La vaginalitat escollida

Laura Mercader Amigó
Universitat de Barcelona

Escollir no sempre és sinònim de plaer per a les dones, del plaer del fruit de la vida sense més, sense lligams ni concessions als homes, del plaer que allibera d'aferraments a l'ordre simbòlic fal·locràtic. Escollir la vaginalitat, per exemple, és a dir, l'actitud vital en què el plaer de les dones queda condicionat per les pràctiques de la sexualitat fàl·lica masculina, no permet connectar amb la capacitat d'experiència holística amb què naixem de dona al món.

María-Milagros Rivera Garretas ensenya en el seu llibre *El placer femenino es clitorico* (Madrid i Verona: Edició independent, 2020) que totes les nenes naixem clitòriques, que ens convertim a la vaginalitat a posteriori, en l'adolescència o en l'adultesa, depèn de cadascuna. Totes venim al món amb la corporalitat sensorial completa. La fragmentació del cos en zones, erògenes, emocionals, sensibles, és un producte de la ciència mèdica i psicològica masculina moderna per negar qualsevol plaer del cos de les dones que no vagi dirigit a donar gust als homes. La relació entre plaer i penetració és una invenció dels científics moderns.

Néixer clitòrica significa que la clitoris és la medidora del plaer que travessa el cos enter. Quan les nenes es palpen els llavis vulvars, el melic, els cabells o els dits dels peus estan explorant el goig de percebre's senceres, ànima i cos, sense solució de continuïtat, sentir-se "ànimacorporal", segons l'afortunada expressió d'Antonietta Potente.

En aquest número de tardor recollim les ponències de María-Milagros Rivera Garretas, Stefania Ferrando i Marta Jiménez Xiberta –i els debats de després–, presentades al Seminari internacional de Duoda de 2023, dedicat a

la vaginalitat com a possibilitat d'elecció. La idea neix d'una pregunta de María-Milagros Rivera Garretas. El final del patriarcat que hem portat les feministes al món contemporani ha fet que la vaginalitat deixi de ser obligatòria, és a dir, que es pugui escollir tant entrar-hi com sortir-ne. Quines conseqüències té per a les dones desvincular el plaer sexual de la penetració?

En la secció Entrevista, el número transcriu la conversa amb la cineasta Liliana Cavani –guardonada amb el Lleó d'Or honorífic de la Mostra de Cinema de Venècia d'enguany–, conduïda per Antonietta Potente en el marc del XVIIIè Diàleg magistral de Duoda. En el Projecte d'artista, Marga Almirall Rotés escriu una carta il·lustrada a Liliana Cavani, explicant-li allò que comparteixen de la pràctica cinematogràfica. En la secció de creativitat literària els poemes de Remei Arnaus Morrals canten l'arrelament a la vida quan la malaltia hi posa dificultats. Tanca el número una ressenya d'Elena Martínez Navarro de la traducció castellana de la novel·la de Natalia Ginzburg *È stato così* (1947).

La vaginalidad elegida*

Laura Mercader Amigó

Para las mujeres, elegir no es siempre sinónimo de placer, del placer de gozar de la vida sin más, sin ataduras ni concesiones a los hombres, del placer que libera de enganches con el orden simbólico falocrático. Elegir la vaginalidad, por ejemplo, es decir, la actitud vital en la que el placer de las mujeres queda condicionado por las prácticas de la sexualidad fálica masculina, impide conectar con la capacidad de experiencia holística con la que nacemos de mujer en el mundo.

María-Milagros Rivera Garretas enseña en su libro *El placer femenino es clitórico* (Madrid y Verona: Edición independiente 2020) que todas las niñas nacemos clitóricas, que nos convertimos a la vaginalidad más tarde, en la adolescencia o en la edad adulta, depende de cada una. Todas venimos al mundo con la corporeidad sensorial completa. La fragmentación del cuerpo en zonas, erógenas, emocionales o sensitivas, es un producto de la ciencia médica y psicológica masculina moderna para negar todo placer del cuerpo de las mujeres que no vaya dirigido a dar gusto a los hombres. La relación entre placer y penetración es un invento de los científicos modernos.

Nacer clitórica significa que la clítoris es la mediadora del placer que atraviesa el cuerpo entero. Cuando las niñas se palpan los labios vulvares, el ombligo, el pelo o los dedos de los pies, exploran el placer de percibirse enteras, alma y cuerpo, sin solución de continuidad, sintiéndose almacorporal según la feliz expresión de Antonietta Potente.

* Traducción del catalán de María-Milagros Rivera Garretas.

En este número de otoño recogemos las ponencias de María-Milagros Rivera Garretas, Stefania Ferrando y Marta Jiménez Xiberta (con sus debates) presentadas en el Seminario Internacional de Duoda de 2023, dedicado a la vaginalidad como posibilidad de elección. La idea nació de una pregunta de María-Milagros Rivera Garretas. El final patriarcado que hemos traído al mundo contemporáneo las feministas, ha hecho que la vaginalidad deje de ser obligatoria, es decir, que se pueda elegir tanto entrar como salir de ella. ¿Qué consecuencias tiene para las mujeres el desvincular el placer sexual de la penetración?

En la sección Entrevista, el número transcribe la conversación con la cineasta Liliana Cavani –galardonada con el León de Oro honorífico del Festival Internacional de Cine de Venecia de este año– conducida por Antonietta Potente en el marco del XVIII Diálogo Magistral de Duoda. En el Proyecto de artista, Marga Almirall Rotés escribe una carta ilustrada a Liliana Cavani explicándole lo que comparten de la práctica cinematográfica. En la sección de Creación literaria, las poesías de Remei Arnaus i Morral cantan el arraigo a la vida cuando la enfermedad te pone en dificultad. Cierra el número una reseña de Elena Martínez Navarro de la traducción castellana de la novela de Natalia Ginzburg *È stato così* (1947).